

Na Paulus' bekering verandert zijn leven radicaal. Hij is niet langer een vervolger, maar nu een navolger van Jezus Christus. Deze ommezwaai komt treffend tot uiting in Paulus' diepe bewogenheid met zijn volksgenoten. Met pijn in zijn hart constateert de apostel dat velen van hen in ongelof leven. Wat of wie is de drijvende kracht achter zijn hartzeer en welke lessen liggen hierin voor ons opgesloten?

Het intense verdriet van Paulus

We lezen van Paulus' verdriet in de indrukwekkende verzen Romeinen 9:1-5: "Ik spreek de waarheid in Christus, ik lieg niet en mijn geweten getuigt mee door de Heilige Geest, dat het een grote bron van droefheid voor mij is, en een voortdurende smart voor mijn hart. Want ik zou zelf wel wensen vervloekt te zijn, weg van Christus, ten gunste van mijn broeders, mijn verwanten wat het vlees betreft. Zij zijn immers Israëlieten; voor hen geldt de aanneming tot kinderen en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en de eredienst en de beloften. Tot hen behoren de vaders, en uit hen is, wat het vlees betreft, de Christus voortgekomen, Die God is, boven alles, te prijzen tot in eeuwigheid. Amen."

Vooraf het derde vers springt eruit. Paulus zegt hier dat hij wel vervloekt zou willen zijn als dat de redding van zijn volksgenoten zou betekenen. Waarom uit Paulus zich zo overtuigd en gepassioneerd? Waar komt dit vandaan? Ik wil op deze vragen drie antwoorden geven, hoewel er natuurlijk meer zijn te noemen.

PAULUS KENDE DE POSITIE VAN ZIJN VOLK

Paulus was opgegroeid met de wet en de profeten. Ongetwijfeld kende hij de woorden in Deuteronomium 7:6-9a, waar staat: "Want u bent een *heilig* volk voor de HEERE, uw God. De HEERE, uw God, heeft *ú uitgekozen* uit alle volken op de aardbodem om voor Hem tot een volk te zijn dat Zijn persoonlijk eigendom is. Niet omdat u groter was dan al de andere volken heeft de HEERE liefde voor u opgevat en u uitgekozen, want u was het kleinste van al de volken. Maar vanwege *de liefde* van de HEERE voor u, en om de eed die Hij uw vaders gezworen had, in acht te houden, heeft de HEERE u met sterke hand uitgeleid en heeft Hij u verlost uit het slavenhuis, uit de hand van de farao, de koning van Egypte. Daarom moet u weten dat de HEERE uw God is."

Gods liefde voor Israël is een duidelijke keuze van Zijn hart geweest. Hij wilde Zich verbinden met dit kleine volkje en koos hen uit om zichtbaar te maken wie Hij is. Deze uitverkiezing werd door Hem bezegeld met een aantal voorrechten, waarvan ongetwijfeld het meest bijzondere voorrecht is dat de Messias wat het vlees betreft uit Israël is voortgekomen (Rom. 9:5). Maar de liefde van God vroeg ook om wederliefde. De voorrechten en zegeningen waarin God hen liet delen, moesten ook leiden tot een leven van geloof en toewijding. Fysiek voortkomen uit Abraham was niet genoeg; God verlangde ook het geloof van Abraham! Want door dit geloof (zie ook Rom. 4) zou Israël delen in de zegeningen van de verbonden en kinderen van Abraham zijn. Het besef bij Paulus dat het overgrote deel van het Joodse volk in ongelof leefde, was de reden van zijn hartzeer en enorme bewogenheid.

"Gods liefde voor Israël is een duidelijke keuze van Zijn hart geweest"

PAULUS HAD DE MESSIAS ZELF ONTMOET

Paulus (toen nog Saulus) had een ontmoeting met de Heere Jezus en leerde Hem op een bijzondere en krachtige wijze kennen. We lezen hierover in Handelingen 9:1-5a: "Saulus nu, die tegen de discipelen van de Heere nog steeds brieste van dreiging en moord, ging naar de hogepriester toe en vroeg van hem brieven voor Damascus, gericht aan de synagogen, opdat, als hij er enigen zou vinden die van die Weg waren, zowel mannen als vrouwen, hij die geboeid naar Jeruzalem zou brengen. En

terwijl hij onderweg was, gebeurde het dat hij dicht bij Damascus kwam. En plotseling omscheen hem een licht vanuit de hemel, en toen hij op de grond gevallen was, hoorde hij een stem die tegen hem zei: Saul, Saul, waarom vervolgt u Mij? En hij zei: Wie bent U, Heere? En de Heere zei: Ik ben Jezus, Die u vervolgt.”

De ontmoeting met de Heere Jezus zette Paulus stil. Hierna kon hij onmogelijk dezelfde blijven en riep daarom uit tot God in Handelingen 9:6: “Heere, wat wilt U dat ik doen zal?”

Hierna werd Paulus met meer passie dan voorheen een gedreven *navolger* van de Messias in plaats van een *vervolger*. Het steeds dieper leren kennen van de Heere Jezus bracht hem uiteindelijk tot de geweldige belijdenis in Filippienzen 3:4-10a: “Hoewel ik reden heb om ook op het vlees te vertrouwen; als iemand anders denkt te kunnen vertrouwen op het vlees, ik nog meer: besneden op de achtste dag, uit het geslacht van Israël, van de stam Benjamin, een Hebreër uit de Hebreëën, wat de wet betreft een Farizeeër, wat ijver betreft een vervolger van de gemeente, wat de rechtvaardigheid betreft die in de wet is, onberispelijk. Maar wat voor mij winst was, dat heb ik om Christus' wil als schade beschouwd. Ja, beslist, ik beschouw ook alles als schade vanwege de voortreffelijkheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heere, om Wie ik dat alles als schade ervaren heb. En ik beschouw het als vuiligheid, opdat ik Christus mag winnen, en in Hem gevonden word, niet met mijn rechtvaardigheid, die uit de wet is, maar die door het geloof in Christus is, namelijk de rechtvaardigheid uit God door middel van het geloof; opdat ik Hem mag kennen, en de kracht van Zijn opstanding.”

Paulus spreekt hier over de ‘voortreffelijkheid van de kennis van Christus Jezus’. Letterlijk vertaald vanuit het Grieks betekent dit: het kennen van Christus steekt boven alles uit. Het is voor Paulus het meest kostbare wat hem is overkomen. En hij voegt er zo mooi aan toe: “Jezus Christus, *mijn* Heere.” Het woordje ‘mijn’ is veelzeggend en duidt op een intieme relatie. Paulus kent de Heere Jezus heel persoonlijk en wil dat leven met Hem voor niets ter wereld meer inruilen. Dit bewerkte in zijn hart een enorme bewogenheid met zijn broeders naar het vlees, omdat de meesten van hen in ongelof leefden en de Heere Jezus afwezen.

PAULUS WAS AFGEZONDERD TOT HET EVANGELIE

Dat de boodschap van het Evangelie de drijvende kracht is achter Paulus' werk blijkt al direct uit de eerste drie verzen van Romeinen 1, waarin hij zijn visitekaartje afgeeft en zijn roeping in de juiste context plaatst.

“Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen apostel [gezant], afgezonderd tot het Evangelie van God, dat Hij tevoren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige Schriften, ten aanzien van Zijn Zoon, Die wat het vlees betreft geboren is uit het geslacht van David.”

De toon wordt meteen gezet. Het kernwoord in Romeinen 1 is het woord ‘Evangelie’. Paulus getuigt dat de God van Abraham, Izak en Jakob, Die Zichzelf heeft geopenbaard in Zijn Zoon de Heere Jezus, hem heeft gemaakt tot een dienstknecht en gezant van het Evangelie. Hiervoor schaamt Paulus zich niet, omdat het de kracht van God is tot behoud voor een ieder die gelooft. Eerst de Jood en ook voor de Griek (Rom. 1:16). Paulus was geroepen en gedreven om het Goede Nieuws onder zijn eigen volk te verkondigen.

We lezen Romeinen 9:3 nog eens. “Want ik zou zelf wel wensen vervloekt te zijn, weg van Christus, ten gunste van mijn broeders, mijn familieleden wat het vlees betreft.” Dit vers doet ons ook terugdenken aan Mozes, die een soortgelijke uitspraak deed, nadat het volk gezondigd had met het gouden kalf: “Nu dan, of U toch hun zonde wilde vergeven! Maar indien niet, schrap mij alstublieft uit Uw boek, dat U geschreven hebt” (Exod. 32:32).

De oorsprong van Paulus' wens (en destijds van Mozes) en zijn verdriet, hebben echter een nog veel diepere laag. Want ten diepste komt het bij de Heere Zelf vandaan. In de Evangeliën lezen we dat de Heere Jezus in de eerste plaats kwam voor de ‘verloren schapen van het huis van Israël’ (Matt. 15:24). Hij was hún Messias! De bittere waarheid was echter dat zij Hem afwezen. In Lukas 19:41-42 proeven we iets van het verdriet dat de Heere

Jezus hierover had: "En toen Hij dichtbij kwam en de stad (Jeruzalem) zag, weende Hij over haar. Hij zei: Och, dat u ook nog op deze uw dag zou onderkennen wat tot uw vrede dient."

Het ongeloof van Israël, en wat hen nog te wachten stond, gaat de Heere zeer aan het hart, en in navolging daarop dus ook Paulus.

En hoe zit dat vandaag met ons? Doet het ons nog iets dat het Joodse volk vandaag in de top 3 staat van de minst bereikte volken met het Evangelie? Of denk jij: 'God zal toch de bedekking over het Joodse volk wegnemen.'

Dat klopt zeker, maar dat is geen vrijbrief om afwachtend te zijn. Het is van eeuwigheidsbelang dat we het Joodse volk – met tact en respect - in aanraking brengen met het Evangelie, en Paulus schrijft in 2 Korinthe 3:16 ook dat de bedekking pas wordt weggenomen "... wanneer het zich tot de Heere bekeert ..."

Ik wil afsluiten met een verhaal van een goede vriend. Hij heeft bij de Bedoeïenen in Israël gewoond en zij leerden hem dat er één ding erger is dan moord. Namelijk, als je weet waar in de woestijn water te vinden is en dat vervolgens niet doorgeeft aan iemand die voorbijkomt. De Heere Jezus is niet alleen het Brood des levens, maar ook het Water des levens. Dus wijs het Joodse volk altijd de weg naar de Bron, geef ze hun eigen Bijbel terug en onthoud ze nooit hun Messias. Sjalom! ●

Dit artikel is een samenvatting van de podcast 'Naast Israël staan is goed, maar nooit zonder de Heere Jezus.' De opname is te beluisteren via onze website of een van de podcastkanalen.

"Het ongeloof van Israël, en wat hen nog te wachten stond, gaat de Heere zeer aan het hart, en in navolging daarop dus ook Paulus"

PAULUS' GEBED VOOR ISRAËL

Kent u het gebed van Paulus? "Broeders, de oprechte wens van mijn hart en mijn gebed tot God voor Israël is gericht op hun zaligheid" (Rom. 10:1). Wilt u, net als Paulus, bidden voor het Joodse volk? Om u te helpen herinneren en praktische handvatten te geven, sturen we iedere vrijdagmiddag via WhatsApp een gebedspunt.

Wilt u deze gebedspunten ook ontvangen? Volg dan deze stappen:

1. Voeg het nummer 06 83989693 toe aan uw adresboek
2. Stuur een WhatsAppbericht met 'gebed aan' naar dit nummer.